

İktidarda faşizm mi var?

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 14 Haziran 2016 19:57 -

Kavramların anlamlarını çözümlmeden akla geldiği gibi konuşulduğu günleri yaşıyoruz. Kavramlar içeriklerine göre değil, ihtiyaca göre kullanılıyor. Bu kadar baskının olduğu yerde ancak faşizmden söz edilir, denildi mi, konu çözümlenmiş sanılıyor.

Bu bağlamda faşizmin Dimitrov tarafından yapılan klasik tanımıyla, güncel faşizm analizleri ilginç şekilde birleştiriliyor.

Nedir bu tanım?

“Faşizm, finans-kapitalin en gerici, en şoven ve en [emperyalist](#) unsurlarının açık terörcü diktatörlüğüdür.”

Bu tanım, “en en”li tanım olarak da bilinir ve içeriğinin en önemli bileşeni de buradan çıkar.

Faşizm için finans kapitalin varlığı gereklidir. Tekellerle banka sermayesinin iç içe girmesine finans kapital deniliyor ve bunun sadece gelişmiş kapitalist ülkelerde bulunması da şart değildir.

Tanımın en önemli yanı ise, finans kapital içindeki ayrışmaya yaptığı vurgudur.

Finans kapitalin faşist olan ve olmayan (ya da siyasi gerici olan) kesimleri vardır. Faşizm finans kapitalin en gerici, en şoven, en emperyalist unsurlarının açık terörist diktatörlüğüdür.

Başka bir deyişle faşizm, finans kapitalin bir bölümünün diktatörlüğüdür.

İktidarda faşizm mi var?

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 14 Haziran 2016 19:57 -

Bu tanım İkinci Dünya Savaşı koşullarında Almanya ve İtalya örnekleri dikkate alınarak yapılmıştır. ABD, İngiltere ve Fransa'da da finans kapital iktidarı vardır ama bunlar faşist değildir. SSCB de savaş sırasında bu ülkelerle uzaktan da olsa ittifak içindeydi.

Bu tanıımı kabul edip tarihimize uyguladığınızda ciddi sorunlarla karşılaşacaksınız.

En başta 12 Eylül yönetimine faşist demek mümkün değildir çünkü finans kapital iktidarının ayrışması söz konusu değildir. Tekelciliğin hiç bir bölümü 12 Eylül darbesine ve ardından kurulan rejime karşı çıkmamıştır.

Bir iktidarın ağır bir baskı rejimi kurmasından hareketle ona faşist denilemez.

Dimitrov'un faşizm tanımı döneminin şartlarına özgüdür.

Bu tanıımı kabul edip ardından da sömürge tipi faşizm, sürekli faşizm saptamalarında bulunmak mümkün değildir. Anlaşıldığı kadarıyla böyle yapanlar Dimitrov'un tanımının hakim sınıf içinde ayrışmayı içerdiğini görmemektedir.

Ülkemizdeki iktidarların faşistliği konusunda söz etmeden önce, bu kavramdan ne anlaşıldığının belirtilmesi gerekir. Aksi durumda çok kişi faşizmden söz eder ama herkes farklı anlam yükler.

AKP'nin faşist olduğundan söz edilebilir, ama bu belirlemeyi yapanlar iki noktayı açıklığa kavuşturmak zorundadır:

Birincisi; faşizmden ne anlıyorlar.

İktidarda faşizm mi var?

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 14 Haziran 2016 19:57 -

İkincisi: Dimitrov'un faşizm tanımını kabul ediyorlarsa, ülkemizde finans kapitalin faşist olmayan kesiminin kimler tarafından temsil edildiğinin açıklanması gerekir.

Gezi sırasında dayanışmada bulunan Koç Holding mi bu kesimi temsil etmektedir yoksa başkası var mıdır?

Bu ayrışma isim olarak belirtilmeli ve arada ortaya çıkan zorunlu çatışmadan da örnekler verilmelidir.

Bu ayrışma belirtildiği durumda da AKP'nin faşist olup olmadığı yine tartışma konusu olacaktır ama en azından Dimitrov'un tahliliyle temelden ters düşülmeyecektir.

AKP ve RTE seçilerek mevcut konumlarına geldiler. Hitler ve partisi NSDAP de seçilmişti ama AKP birkaç kere mutlak çoğunluğu sağladı ya da tek seçim olmadı.

Erdoğan da seçimle cumhurbaşkanı oldu.

Bu seçimlere türlü çeşitli hileler karışmıştır ama hile oranının mutlak çoğunluğu yok edecek düzeyde olduğunu şimdiye kadar inandırıcı biçimde iddia eden olmadı.

AKP ve RTE'nin kuvvetler ayrılığını azaltıp ortadan kaldırarak gittikçe otoriter bir rejime yöneldikleri ortada ama buna faşizm denilemez.

Bu durum bize özgü de değil, başka ülkelerde de bulunuyor.

Ülke ekonomilerinin dünya piyasasına iyice açılması ve eski devletin de burada yerini alarak rekabetçi devlete dönüşmesi, gücün merkezileşmesi ve hızlı karar mekanizmasının varlığını gerektiriyor. Çok sayıda ülkedeki gelişme de bu yöndedir. Neo liberalizm parlamenter sistemi

İktidarda faşizm mi var?

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 14 Haziran 2016 19:57 -

dünya çapında otoriterliğe itiyor. Parlamentolar ortadan kalkmıyor ama işlevleri azalıyor.

Avrupa Birliği'nde yıllardan beri benzeri bir durum bulunuyor. Asıl karar yetkisi Avrupa Parlamentosu'nda değil, üye ülkeler bakanlarından oluşan bir kuruldadır.

Macaristan ve Polonya'nın durumuna bakarsanız Türkiye ile önemli benzerlikler görürsünüz. Parlamantonun işlevinin azaltılması, basının sıkı denetim altına alınması, milliyetçilik motifinin daha sık kullanılması gibi...

Türkiye'nin başta Kürtlerin durumu olmak üzere kendi özel şartları bulunuyor ama eşi benzeri bulunmaz bir ülke de değiliz.

Dünyada ne olup bittiğine biraz daha ilgi göstermekte yarar bulunuyor.